

PLUGOR MAGOR

Az írnok panasza

*Ugyanazt hajtod konokul mindenkinek.
Hagyd a vitát szíveddel Tadzsoj írnoke!
Nemes, beomló vonásaid megérték,
És a tudományod: e szintúgy beomló.*

*Ne zaklasd az időt, bármilyen rossz adós,
Engedd el a tartozás felét és felejts!
Nem hívhat urad többé, nyíljon értelmed,
Akár kifordult térded a szavak előtt!*

*Rád ereszkedett a szent harag s nem enged:
A panaszt mit őrzöd? Elfáradt igazad,
Mint a vizet fölkevaró evezősök.*

*Látod, éppen jönnek! Kikötnek Tadzsojba,
Száz kosár gyümölcsöt hordanak a partra.
Verik őket, hogy induljanak mielőbb.*